

Vu Lan với nh ng sao trong lòng không th y kh i nĩ m hân hoan, tôi h i l i mình hay còn thì u gì chẳng? M a, không! m a ph núi đã r i đ u su t tháng ngày cu i h , tí tách gi t đ u d n ng i l i g n v i mùa thu. Lá vàng ! không hàng lĩ u tr c chùa nay đã úa vàng r i g n h t, tr c c ãn h m m ch u gió tấp m a sa, c n gió ch t v ù xì xào đám sen mùa lá đ , xan xát vì héo g y, rách nát b i khô khan. Tĩ ng ve g i h e g n nh đã im b c, tr l i gió ngàn đong đ a lá vàng xào x c đón thu sang, thu đã sang, Vu Lan đã v sao c th y lòng n ng trĩu, ng i m t mình v i tách trà thu, am v ng, th h i m t l n lòng n ng trĩu vì đâu.

Ai không bi t Vu Lan là mùa Báo Hi u, có ai không hi u là m i ng i nên t ng nh đ n công n hai đ ng sanh thành, r i làm gì đó đ bày t òng mình quan tâm, hi u th o, c m n, có ng i ch c n đ ng tr c m sâu l ng nói m t l i Vu Lan: "M i! m bi t con th ng m l m không?", l i có ng i t ng Kinh Vu Lan dùng l i Ph t đ đ đ n ân đ c, l i cũng có ng i cúng đ ng t s lên Tăng đ đ em công đ c h i h ng báo hi u cha m . Vâng t t c là Vu Lan c a ng i con hi u h nh, c m i năm v m i ng i l i m t l n th ng.

Vu Lan c a ng i Ph t t i gia là nh v y, Vu Lan c a ng i xu t tr n "Bát c m xin v n nhà, thân ch i muôn đ m xa, ch vì vi c sanh t , mây tr ng h i đ ng qua". Ng i xu t gia báo hi u ai đây, ng i đ c l i nh ng l i x a T d y trong Quy S n C nh Sách: "Ng i xu t gia đ i v i cha m thì không cung ph ng món ngon v t l , đ i v i thân quy n r i b xa cách không g n... đ i v i gia t c không màng đ n nghĩa v th a k , xa làng b xóm, c t tóc đi tu...". Nh v y thì Vu Lan v i ng i xu t tr n không có ý nghĩa gì hay sao?

Không! Vu Lan c a ng i xu t th ngoài l ng sâu trong tim th c t ng nh m cha, hi u nghĩa ông bà còn ph i làm nh ng vi c hi u mà ng i ngoài th khó có th đ m đ ng n i nh trong Quy S n C nh Sách T d y: "Ng i xu t gia ph i có tâm chí v t ra kh i tr i đ t, nên c t b c thì h ng t i ph ng tr i cao r ng, t tâm ý cho đ n hình t ng ph i đ u khác h n v i ng i th t c, là h t gi ng lành n i tĩ p ngày càng làm r ng r thêm nhà Ph t, làm cho chúng ma ph i khi p s khu t ph c, v i tâm ni m báo đ p n ân, c u v t ba loài". Báo hi u Vu Lan c a ng i xu t gia là nh v y.

Vu Lan v , l i Ph t d y còn đó, l i T đĩn nh chúng ta đã làm đ c gì? hay ch là nh làm cho thêm bu n, nh ý T d y trong sách Quy S n: "Sao l i m i b c lên ph m b c c a gi i pháp, mà đã t th ta đây là v T Kheo. Dùng c a cúng đ ng c a Đ n na thí ch , ăn ti u hao c a th ng tr , không bi t xét k vì sao mà có c a y, l i b o r ng l t nhiên là ng i ph i hi n cúng. Ăn r i, xúm đ u huyền não, ch nói toàn chuy n t p c a th gian...". N u

là như vậy Vu Lan vô thốt là vô nghĩa.

Như vậy thì làm sao chúng ta có thể nhìn biết được Vu Lan đã vậy, Vu Lan còn ý nghĩa gì trong cuộc sống của chúng ta, vì chúng ta đang mãi mê say mê trong vòng cảnh, không hiểu tu tập để làm gì như trong Quy Sơn Tỳ: "Chỉ tha dục vui thích, mà không biết chính cái vui ấy là nguyên nhân của khổ đau. Bao kiếp xưa kia, đem thân si mê theo trần cảnh, chấp trần pháp trần, thì giờ này chỉ để năm tháng dần qua, không lo tu học, mắt mắt khôn cùng, thọ hưởng càng nhiều, của thì lợi càng lợi, hết năm này qua năm khác mà không biết nghĩ đến sự rồi rồi, có hiểu đâu chấp càng nhiều cũng chỉ là bỏ rời thân xác giả huyễn mà thôi...". Nếu mắt ngày nào đó vô tình nhìn thấy, hãy nhìn ta đã làm được gì để báo đáp ơn ân Vu Lan, ân Tam Bảo ơn tín thí đàn na.

Hay cùng với chúng ta cũng chỉ là như vậy, không khác gì với ngày mới cắt tóc quy y. Như Tỳ Quy Sơn tụng kệ: "Quả là kẻ chấp bao giờ nghe đến sự hành trì và huấn dạy của Phật dạy bao, nên suốt bao năm cũng chỉ có một chút hiểu hiểu, tánh tình vẫn còn như cũ giả nguyên. Cung cách chấp khác gì ngày xưa chấp khác, ham muốn như ngày xưa xa xa như thói cũ, dần dần theo dõi, hóa thành kẻ không tăng không tụt. Thấy rồi biết giác lỏng lỏng đã đến ngày già yếu, gặp việc thì như đi đi về về rồi rồi rách. Họu học tha học thì không có lợi ích để hưởng đến tu hành...".

Nếu là như vậy thốt oan uổng cho một kiếp tu hành, hãy nghĩ đến Vu Lan vô báo đáp thâm ân. Thấy cha mẹ nào nghe con mình tu hành như vậy mà sanh tâm hoan hỷ, Thấy Tỳ nào hạnh phúc vì có một người học trò tu học kiên nhẫn trên, vậy thì ta hãy chỉ để báo đáp? sao chúng ta có thể cho phép mình làm những việc vô tâm.

Tỳ Quy Sơn dạy: "... ai kia đã là được trông phụ thì ta đây cũng có thể làm được như thế, được thì khinh thì mình mà lùi bước và khuếch trương được khó khăn...". Nếu ý thức được như vậy, thì có gì mà ta không làm được, khó khăn nào mà ta chấp vượt qua, và không có thành tựu nào mà ta không thể thành tựu, được như vậy mới thốt là vắng lợi Tỳ dạy: "...là người chấp pháp là bậc thanh trí, không được có thể mau vượt lên được, thì nên hãy đặt tâm trí vào học hành giáo pháp, ôn cho thuộc, tìm kiếm sự tra kinh điển cho rõ pháp Phật, nghiên cứu tinh tường nghĩa lý, để rồi truy vấn bá biện giải được dứt ngụy sau, báo đáp ơn Phật. Được được pháp thì gian, hãy công hạnh huân tu trên đây mà học trả lại mình. Như thế thì được cũng như tính được có uy nghi, thì mình biết thành bậc "pháp khí" trong hàng Tăng bào...".

Nếu làm được như vậy, thì đây là món quà Vu Lan hiếm hoi nhất trong thế gian, còn bằng không thì chúng khác nào bằng Trời quở trách trong Quy Sơn Cảnh Sách : "..." trong hàng ngũ chúng sinh xuất gia chớ là vô ích, dù nà phí hết công mà tui mà quở trách không có một chút ích lợi gì hết...". Lòng nghe lời Trời dạy, tự mình sám hối ăn năn, có trách nhiệm chúng sinh vì Vu Lan còn vậy để rồi lợi ích nhân yêu thế gian.

Ngoài hiên gió đùa càng thêm hiu hắt, rồi vài giọt mưa bụi thêm chút vắng Vu Lan, đức lợi nhân gian rồi Trời dạy ngày xưa, sao nghe nát cõi lòng, bằng thế này thế nà mình chớ trách mà tui kiêu tu, mà năm thu đến lá vàng, Vu Lan rồi vậy để đón nhân tình thế gian. Thế gian cho ta chớ tròn tâm tu học, thế gian cho cha mẹ già đang ngóng chờ công đức tu hành của con thế, thế gian cho thế này thế ngóng trông nhân gian hết giờ lành để trùng hợp Tam Bảo, thế gian cho Phật Đà hy vọng Chánh pháp sẽ có người truy nã thế gian đức, tất cả tình thế gian ngóng trông đức thế gian? Vậy vậy Vu Lan vậy sao ta rồi không hay biết!

Thôi thì chúng ta hãy vì niềm nhân gian tình yêu thế gian của Vu Lan phát tâm công đức, như Trời đã dạy: "...bên trong thì siêng tu tập công phu khổ hạnh niệm ác, bên ngoài thì hiếm bày đức tính hiếm hòa, xa lìa trần tục, mong chúng sinh thoát"; để rồi có thể làm được như thế gì mà Trời cảnh đức trong Quy Sơn thì không uổng phí lòng qua một kiếp tu hành, thành tựu trên vãn yêu thế gian dâng lên cúng đức Vu Lan Thế gian Hối: "tu hành mà đức cũng như tĩnh đức an nhiên, như vậy mà thế gian không uổng phí, mà công đức đức khoác áo cà sa, như vậy cũng thế là đức đáp báo ân, chúng sinh giúp ba cõi. Nếu có thể đức đức không thoái chuyển thì quở Phật Đà quyết chúng còn xa, để rồi là khách thế gian đức o chớ trong ba cõi, đức đi ra vào đức làm khuôn phép cho người sau...".

Báo ân Vu Lan của chúng sinh xuất gia là như vậy, tình thế gian Vu Lan xuất trần là như thế, nếu là con Phật, không ai không có ngày tu hành đức đức tình thế gian Vu Lan xuất thế, không cha mẹ nào không mong muốn con mình thoát khổ sanh vui, nhân gian tình mong hoài hiếm học xuất ly khổ hiếm của các bậc Tiên giác Đức o s, nếu như hiếm đức đức, đức đức thì Vu Lan tròn niềm hiếm đức o, còn bằng không hết thế gian chớ hoàn không, lòng qua vô ích. Nhân gian tình Vu Lan biết lý chi đức đức đáp, phát nguyện tu hành mà thế gian là báo đáp thế gian.

Thích Tâm Mãn -

(chuaminhthanh.com)

